

ಪ್ರಬಂಧ

ಅದ ಗಂಡನಿಗೆ ಅವನ ಹತ್ತುವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಗಲಿಕೆಯಾಗಲು ಇವಳು 'ನಮ್ಮೆನೆಯವು ಬೇಡಂತೆಳು' ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. 'ನಂಗೆ ಎರಡು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಮಟ್ಟದೊಣಿಗೆ ಹೈಸ್‌ಎಲ್‌ಲೋ ಓದ್ದು ಹಾಂಗೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಏಪಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೂ' ಅನ್ನತ್ವಿದ್ದ ಈಕೆ ದುಡಿದು ತಿನ್ನಪ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಹೀನವಲ್ಲವೆಂದು ಕಲ್ಲಾಣಿದ ಶರ್ಚೆಯಿರ ಥರ ಕಾಯಿಕದ ಮಹಿಮೆ ಹೇಳುವ ಅನುಭಾವಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ನಂತರ ಬಂದವಳ ಕಲ್ಲುಗಿರ್ ಕಡೆಯ ದೇವಿಕಾ. 'ಹೋಯಿಂದಿ ಅವು ನಾ ಡೈಪರ ಸರೀ ಹಾಕಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಮ್ಮತ್ತಿ ಬಲುಮಿ ಮಾಡುತ್ತಿ, ಹಿಂತಾ ಬಲುಮಿ ಮುಂದೋ ಬಬಾರು ಅಂದ್ರ ನೀವೇ ಜರಾ ನೋಷ್ಟ್ವಿ' ಅನ್ನತ್ವಾ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿದಾರಾಜನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವತ್ತದಂತೂ ಹೇಳಲಾಗದ ಕಥೆ. ತೆಳ್ಳಗೇ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿದ್ದ ಈಕೆ ಅಂತಜಾತಿ ವಿವಾಹವಾಗಿ ತಪರಿನಿಂದ ತಿರಸ್ತುತ್ತಾದವಳು. ಮಹಾ ಸಂಶಯ ಪಿಶಾಚಿಯಾದ ಗಂಡ ಈಕೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಗೊಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ರಂಡೂ ಹಣಾಗ್ಗಿ ಮಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಕಾರಣ ಮಾಡಿ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುದು ಹಿಂಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಆ ದೃಶ್ಯದೇಹದ ದಬ್ಬಾಶಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೇ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ ಮತ್ತು ರಿದನ್ನೂ ಅನಾಧಾರುಮದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡವಳು ದೇವಿಕಾ. ಹಾಗೆಯೇ ನಂತರ ಬಂದ ನಿವಿತಾಶದ್ದು ಇನ್ನೂಂದೇ ಕಥೆ. ನಮತ್ತೆ ಕೆಲರಾತಿ ಕಾಲು ನೋವಿನಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಬರದೇ ಒಬ್ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ 'ಲಾಗ್‌ಜ್‌ಡೋಬಾನಿಯ ದಾಕ್ತ್ಯ ಕರ್ಕಾಬಂದು ಚೂಬಿ ಪುಷ್ಟಿಸ್ತೇ' ಅಂತ ಸಲಹ ನೀಡುವ ಈಕೆ ರಾಯಾಪೂರ ಕಡೆಯ ಭೂಪನೆಬ್ಬನ ಹೆಂಡತಿ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮಾವಸಿನಿಂದ ವರದಾಕ್ಷಿಕೆ ಸಂದಾಯವಾಗದ ಕಾರಣ ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತವರಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಬುಂಧಿತಾಗಿ ವರದಾಕ್ಷಿಕೆ ಹಾಕಿರಲ್ಲಿ! ತನ್ನ ಮಗಳ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಿಸುವ ಈಕೆ ವರದಾಕ್ಷಿಕೆ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಲು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವನ್ನು ತವರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸ ಅಯ್ಯುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಮೌದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಂತಿಪ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ

ಅಯಾಗಳು ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆ ರಜಾ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಕೋವಿಡ್-19 ಎಂಬ ಮಹಾಮಾರಿ! ನಮೂರು ಕಡೆಯ ನೇತ್ರಾವತಿ ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ ಆಕ್ಸಿಡ್‌ಕವಾಗಿ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್ದು ಈ ಸಂಧಿಕಾಲಿದಲ್ಲಿ. ಗಾರೆ ಕೆಲಸದ ಗಂಡ ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ದುಡಿದದ್ದನ್ನೂ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುದು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಸುರೆದು ಮಜಾ ಮಾಡುವಾತೆ. ಎಪ್ಪೇತ್ತಿದ್ದಲು ಯಿತ್ತಿದೆರೂ ಅತ ಬಗ್ಗದ ಕಾರಣ ಮುಲಾಜೀಲ್ಲದೇ ಅವನಿಗೆ 'ಸೋಂಡ್‌ಟಿಟ್' ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಧಿಕಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಗನನ್ನು ತವರಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿನ ಅಸ್ತ್ರೇಯಂದರಲ್ಲಿ ನಸ್ರ್‌ ಅಗಿದ್ದ ತಂಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹೆರಲಾದ ಲಾಕ್‌ನಿನಿಂದಾಗಿ ಉಂರಿಗೆ ಹಿಂಂದಿಗಳಾಗದೇ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಈಕೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಗ್ರಹಬಂದಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಮಟ್ಟುರಿಗೆ ಹೋದಾಗಲ್ಲಿ ಪುಂಡಗನ್ನಡ ಮಾತಾಡುವ ನನಗೆ, ಈಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕಿದ್ದು ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗದ ನನ್ನ ನಾಸ್ಯಾಲ್ಕೋ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ ದೂರ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದರೆ ನಮತ್ತೆ ಮತ್ತು ಇವಲೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು! ಒಮ್ಮೆ ನಮತ್ತೆಯ ರಂಮಲ್ಲಿ ಜೋರಾದ ವಾದ ವಿವಾದ ಈಕೆ ಬಂಡಿ ಬಂದಾಗ ವಿಚಾರಿಸಲು ಹೋದರೆ 'ತುಂಡಾಯಿಲ್ಲ ಮಾರ್ತ್ರ, ಇಡಿಯಾಗಿತ್ತೇ, ಇಲಾಜ್‌' ಅನ್ನತ್ತೆ ನಮತ್ತೆಯ ನೈಟಿಯನ್ನು ಅವರ ಕಷ್ಟದುರು ಹಿಡಿಯಿತ್ತಿದ್ದಳು! ವಿಷಯ ಇಷ್ಟೇ-ಒಗೆದು ಒಗೆದು ನೈಟಿ ಮುಂದವಾಗಿದೆ ಅನ್ನಪ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಇವಳು 'ಕಟ್‌' ಅಗಿನ ಅಂತ ಅಧ್ಯೇಸಿದ್ದಳು! ಕೊನೆಗೆ ಹುಂಡ ಅಂದರೆ ಗಿಡ್ಡ ಕುಳ್ಳ ಅನ್ನಪುರದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಯ್ತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈಕೆ 'ಇವತ್ತಿಲ್ದೋ ಮಂಡಿ ಮಿಲೀಯೂದಲ್ಲ ಮಾರ್ತ್ರ, ಬಳ್ಳಿಗ್ ಬೇಗ್ ಹೋಪ' ಅನ್ನತ್ತೆ ಅವರ ತೆಲ್ಸಾನವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ಅಭಿವಾಗದೇ ಹಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅತ್ತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ರೂಪಾಂತರ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ನೇತ್ರ, 'ಅಯ್ಯುತ್ತಿಯ್' ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ರುಬು ಹಾಕಿದಾಗಲ್ಲ 'ಪದೇ ಪದೇ ಅದೇನ್ನೋ ಬಗ್ಗರಕೆ ನಿಂದ' ಅಂತ ಅವರು ರೇಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಅದು ನಮೂರಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟು